

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 4T/88/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115010835
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2015:3115010835.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín na hlavnom pojednávaní konanom dňa 10. septembra 2015 v Trenčíne samosudcom JUDr. Michalom Antalom takto

r o z h o d o l :

obžalovaný

F. D., nar. XX.XX.XXXX v D., okres D., bytom mesto L. nad V., prechodne bytom v L. nad V., H. XXX/XX, bez zistenia pracovného pomeru, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v inej jeho trestnej veci v Y. na výkon trestu odňatia slobody L. nad V.,
j e v i n n ý , ž e

hoci bol rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 27.10.2011 pod sp. zn. 3T/116/2011, právoplatným dňa 27.10.2011, uznaný vinným zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno a) Tr. zákona a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, pričom uznesením Okresného súdu Trenčín pod sp. zn. 8Pp/15/2012 zo dňa 14.03.2012, právoplatným toho istého dňa, bol podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody a bola uložená skúšobná doba 2 (dva) roky, a následne uznesením Okresného súdu Trenčín pod sp. zn. 8Pp/15/2012 zo dňa 26.11.2014, právoplatným dňa 10.02.2015, bolo rozhodnuté o jeho neosvedčení sa v skúšobnej dobe a o vykonaní zvyšku trestu do výmery 6 (šesť) mesiacov, a napriek tomu, že dňa 28.02.2015 prevzal výzvu na nastúpenie do výkonu trestu odňatia slobody do 10 kalendárnych dní od doručenia tejto výzvy, ani po tomto dni bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody,
t e d a

maril výkon rozhodnutia súdu tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom,
č í m s p á c h a l

trestný čin prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia § 348 odsek 1 písmeno a) Tr. zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

podľa § 348 odsek 1 Tr. zákona a §§ 36 písmeno l), 37 písmeno m) Tr. zákona za použitia § 38 odsek 2 Tr. zákona a za použitia § 43 Tr. zákona na ďalší trest odňatia slobody vo výmery 8 (osem) mesiacov n e p o d m i e n e č n e.

Podľa § 48 odsek 4 Tr. zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody z a r
a d ů j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Trenčín podala na Okresný súd Trenčín dňa 08. júla 2015 pod č. k. 2Pv/235/15/3309-21 obžalobu na F. D., nar. XX.XX.XXXX na skutkovom základe uvedenom v citovanej obžalobe a tak, jako je aj uvedené vo výroku tohto rozsudku pre trestný čin prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písm. a) Tr. zákona. Prokurátorka podala obžalobu následne potom, čo Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 05. júna 2015 na verejnom zasadnutí musel predmetnú trestnú vec vrátiť prokurátorovi do prípravného konania, keď obžalovaný predtým dohodnutý a prokurátorkou navrhovaný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody fakticky odmietol, a to zápornou odpoveďou na položenú otázku podľa § 333 odsek 3 písm. i) Tr. poriadku.

Okresný súd Trenčín následne trestným rozkazom zo dňa 06. augusta 2015 č. k. 4T/88/2015-60 uznal obžalovaného vinným zo spáchania žalovaného trestného činu prečinu, za čo mu bol podľa § 348 odsek 1 Tr. zákona s prihliadnutím na § 353 odsek 2 písm. a) Tr. poriadku a §§ 36 písm. l), 37 písm. m) a za použitia § 38 odsek 2 a § 43 Tr. zákona uložený ďalší trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov nepodmienečne so zaradením na jeho výkon podľa § 48 odsek 4 Tr. zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Citovaný trestný rozkaz v zákonom stanovenej lehote napadol podaním odporu iba obvinený, ktorý opätovne nesúhlasil s takýmto trestom, poukazoval na rôzne skutočnosti, ktoré majú odôvodňovať uloženie čo najmiernejšieho trestu tak, a to nespojeného s jeho výkonom.

Vzhľadom na skutočnosť, že bol obžalovaným odpor podaný riadne a včas, na ktorom zotrval obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 10. Septembra 2015 aj naďalej, keď súd pritom nezistil zákonné podmienky pre opätovné konanie o dohode o vine a treste, po prednese obžaloby prokurátorkou bol obžalovaný I. D. súdom poučený o všetkých svojich procesných právach, vrátane možnosti urobiť vyhlásenie podľa § 257 odsek 1, odsek 2, odsek 3 a odsek 4 Tr. poriadku, ako aj o účinkoch prípadného jeho prijatého vyhlásenia podľa § 257 odsek 1 písm. b) a písm. c) Tr. poriadku. Obžalovaný následne na to urobil vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno b) Tr. poriadku, teda uznal vinu zo spáchania žalovaného skutku v celom rozsahu, keď svoje konanie už predtým fakticky oľutoval a následne na všetky súdom obligatórne položené otázky podľa § 333 odsek 3 písmeno c), písmeno d), písmeno f), písmeno g) a písmeno h) Tr. poriadku zodpovedal kladne, t. j. „áno“. Po zistení stanoviska intervenujúcej a dozorovej prokurátorky, ktorá navrhla súdu prijať takéto vyhlásenie obžalovaného a vykonať iba dokazovanie súvisiace s výrokom o treste, súd takéto vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny zo spáchania žalovaného skutku uznesením podľa § 257 odsek 7, odsek 8 Tr. poriadku prijal s tým, že sa vykoná dokazovanie iba vo vzťahu k výroku o trestnoprávných sankciách.

To, že sa žalovaný skutok stal, a že tento sa dopustil v celom rozsahu obžalovaný F. D. preukazovali (okrem iného však i v prípade, že by obžalovaný neurobil žiadne vyhlásenie či poprel svoju vinu) aj ďalšie, v prípravnom konaní zabezpečené a vykonané dôkazy, a to predovšetkým relevantné listinné dôkazy (právoplatné súdne rozhodnutia - rozsudok, uznesenia o podmienečnom prepustení z výkonu trestu ako aj o nariadení výkonu zvyšku tohto trestu, riadne doručená výzva na nástup do výkonu tohto zvyšku trestu, zápisnica polície o dodaní do výkonu tohto zvyšku trestu). Vzhľadom na uvedené skutočnosti bolo preto možné vyhlásenie obžalovaného F. D. o uznaní viny v celom rozsahu zo spáchania žalovaného skutku po splnení ďalšej procesnej podmienky v zmysle § 257 odsek 5 Tr. poriadku prijať a ďalej vykonať dokazovanie vo vzťahu už iba k výroku o trestnoprávných sankciách, keď s týmto trestným konaním adhézne konanie, t. j. konanie o náhrade škody spojené nebolo.

Súd po právnej stránke posúdil žalovaný skutok spáchaný obžalovaným ako dokonaný trestný čin prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písm. a) Tr. zákona vzhľadom na naplnenie všetkých obligatórných štyroch formálnych znakov, vrátane materiálneho

korektívu (materiálny znak - stupeň nebezpečnosti konania), ktorého naplnenie sa v prípade prečinov vyžaduje.

Obžalovaný z hľadiska veku spĺňa evidentne podmienky trestnej zodpovednosti v zmysle § 22 odsek 1 Tr. zákona a neboli zistené žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali jeho nepríčetnosť v zmysle § 23 Tr. zákona, či zníženie príčetnosti, čo by malo vplyv na trestnú zodpovednosť obžalovaného alebo pri rozhodovaní o trestnoprávných sankciách. Z hľadiska subjektívnej stránky, t. j. zavinenia, konal obžalovaný Q. D. jednoznačne formou priameho úmyslu (*dolus generalis*) podľa § 15 písmeno a) Tr. zákona. Súd pripomína, že aj v prípade akceptácie jeho obhajobných tvrdení v prípravnom konaní o okolnostiach nenastúpenia predmetného nariadeného zvyšku trestu, by išlo o nepriamy úmysel (*dolus eventualis*) podľa § 15 písm. b) Tr. Zákona. Už zo žalovaného a súdom ustáleného skutkového stavu veci vyplýva rovnako jednoznačne naplnenie aj ďalšieho formálneho znaku, t. j. objektívnej stránky - opomenutie povinnosti obžalovaným nastúpiť predmetný zvyšok trestu v stanovenej lehote, teda dobrovoľne, nečakajúc na nútený výkon nástupu, ktorý musel nastať v súčinnosti s Policajným zborom v súlade so zákonom. Napokon bol naplnený aj ostatný formálny znak, a to objekt útoku, a to nerušený výkon rozhodnutia súdnej moci, ktorý chráni žalovaná predmetný skutková podstata trestného činu. Pre naplnenie žalovaného trestného činu, keďže ide o kategóriu prečinu musí byť naplnená aj materiálna stránka (materiálny korektív), ktorý bol v danom prípade taktiež relevantne splnený v zmysle zákona, už aj so zreteľom na skutočnosť, že obžalovaný sa podobného konania už v minulosti dopustil.

Následne boli na hlavnom pojednávaní oboznámené relevantné listinné dôkazy ich prečítaním, ku ktorým nemal obžalovaný žiadne pripomienky.

Obžalovaný podľa odpisu registra trestov bol doposiaľ 6-krát súdne trestaný pre spáchanie rôznej trestnej činnosti, vrátane zhodnej ako v prejednávanej veci, z ktorého zvyšok nevykonaného trestu odňatia slobody obžalovaný ešte doposiaľ vykonáva. Z evidencie priestupkov vyplynulo, že obžalovaný je doposiaľ celkovo 4x priestupkovo riešený, pričom išlo o spáchanie rôznych priestupkov, za ktoré mu boli ukladané sankcie - peňažné pokuty, v jednom prípade aj napomenutím. Z počiatku výkonu zvyšku nevykonaného trestu odňatia slobody nie je obžalovaný hodnotený ústavom na výkon trestu odňatia slobody negatívne (č. I. 24 trestného spisu). Z miesta trvalého pobytu bližšie hodnotený nie je.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd prihliadal najmä na stupeň závažnosti spáchaného trestného činu (prečin), osobu obžalovaného, okolnosti za akých došlo k jeho spáchaniu, na účel trestu, ako i na možnosť nápravy obžalovaného.

Po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, s prihliadnutím na osobu obžalovaného a možnosti jeho nápravy a ako aj na motív jeho konania (snaha obžalovaného vyhnúť či oddialiť výkon trestu), súd dospel k záveru, že pre splnenie účelu trestu v zmysle § 34 Tr. zákona bolo nevyhnutné obžalovanému uložiť iba trest odňatia slobody spojený s jeho výkonom, pretože doterajšie uložené takéto tresty neboli dostatočné pre jeho nápravu. Uloženie trestu nespojeného s jeho výkonom by bolo v danom prípade iba bezobsažnou trestnoprávnou sankciou, ktorá by nebola adekvátnym prostriedkom na dosiahnutie potrebného účelu trestu a to nielen v rovine individuálno-preventívnom ale aj v rovine generálno-preventívnej. Je zrejmé, že obžalovaný, o čom svedčí jeho postoj v rámci predchádzajúceho konania o dohode o vine a treste, nie je si vedomý dostatočne dôsledkov svojho protiprávneho konania. Preto súd obžalovanému v rámci zákonnej sadzby (0-2 roky) považoval za nutné obžalovanému uložiť tak, ako sa domáhala aj intervenujúca a dozorová prokurátorka, ďalší (§ 43 Tr. zákona) trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov, t. j. v dolnej polovici trestnej sadzby, ktorý trest je skutočne trestom u obžalovaného primeraným. Súd pri ukladaní trestu zohľadnil vyrovnaný pomer (§ 38 odsek 2 Tr. zákona) konštatovaných vo výroku tohto rozsudku poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Pri zaraďovaní obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody súd postupoval podľa ustanovenia § 48 odsek 4 Tr. zákona a výnimočne ho zaradil na výkon trestu do najmiernejšieho ústavu, kde v súčasnej

dobe vykonáva ešte zvyšok nevykonaného trestu odňatia slobody, z ktorého bol v minulosti súdom podmienenečne prepúšťaný. Takéto zaradenie pre dovŕšenie účelu trestu je v danom prípade postačujúce.

S predmetným trestným konaním adhézne konanie, t. j. konanie o náhrade škody spojené nebolo, preto ani výroková časť tohto rozsudku výrok o náhrade škody neobsahuje.

maril výkon rozhodnutia súdu tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na krajský súd. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.